

ника по единъ лсвѣкъ начинъ. По урока, напри-
мѣръ, по физика:

— Какви биватъ тѣлата, които сж въ приро-
дата? — пита учительтъ.

Ученикътъ се затруднява да отговори, но
казва смѣло:

— Тѣлата състоятъ отъ мѣнички частички,
наречени атоми, които...

— Да, да, — поема учительтъ (отечески, —
тѣлата, тоестъ биватъ твърди, водни и въздухо-
образни... да, седни!

— Аферимъ, Колчо, — забележи хаджи Енчо.

Но не все така безбурно се свършваха тия
инспекции.

Веднажъ единъ урокъ отъ риториката раз-
сърди твърде много хаджи Енча и тури въ трудно
положение учителя.

Изпитваше ни по периодитѣ.

Между другитѣ той накара единъ ученикъ
да му даде примѣръ отъ раздѣлителенъ периодъ.

— Раздѣлителниятъ периодъ се свързва съ
съюзитѣ: и ли, или.

— Добре, дай примѣръ.

Изпитаниятъ помисли малко, за да комбинира
периода, но понеже примѣрътъ не идѣше лесно,
той се озърна наоколо изъ училището, като че го
дирѣше да го улови. Най-последно отговори високо
и самоувѣрено.

— Нашето училище или ще се по-
прави, или съвсемъ ще пропадне!

— Добре! — отговори учительтъ бързо, но
изведнажъ го изби потъ по челото, като схвана
нелепостта на тоя примѣръ. Хаджи Енчо скокна: